

Ὁ Ἀνθιμος Κομνηνός γεννήθηκε στή Μικρά Ἀσία. Χειροτονήθηκε Ἐπίσκοπος Ἡλιουπόλεως πρό τοῦ 1821. Κατά τή διάρκεια τοῦ ἀπελευθερωτικοῦ ἀγώνα ἔζησε καί δραστηριοποιήθηκε ἔντονα στίς Σπέτσες καί τά Κύθηρα. Κατά τήν περίοδο τοῦ 1822-1825 βρέθηκε στήν Πελοπόννησο καί προσέφερε σημαντικές ὑπηρεσίες στό μαχόμενο ἔθνος. Μετά τήν ἄφιξη τοῦ Ἰωάννη Καποδίστρια στήν Ἑλλάδα, διορίζεται ἀπό τόν ἴδιο τοποτηρητής Ἄργους καί Κάτω Νεχαγιέ ἕως τό 1833. Ἀνέπτυξε μεγάλη φιλανθρωπική καί ποιμαντική διακονία. Διακρινόταν γιά τήν φυσική του εὐφράδεια καί εἶχε ἀποσπάσει τόν θαυμασμό καί τήν ἀγάπη τῶν Ἀργείων. Ὅλοι ἀνεγνώριζαν στό πρόσωπό του τόν καλό καί εὐγενῆ ποιμενάρχη, πού διέθεσε ὅλες του τίς δυνάμεις γιά τό χτίσιμο τῆς ἐλεύθερης Ἑλλάδος. Τό Νοέμβριο τοῦ 1833 διορίσθηκε, ὑπό τῆς Ἀντιβασιλείας, Ἐπίσκοπος Κυκλάδων μέ ἔδρα τή Σύρο. Ὁ Ἀνθιμος ἐργάσθηκε στή Σύρο μέ ιδιαίτερη ἀγάπη καί φροντίδα γιά τούς ἱερεῖς καί μοναχοῦς, ἀλλά καί γιά τόν εὐλαβῆ λαό τῆς Ἐρμουπόλεως. Σημαντική ὑπῆρξε ἡ ἀγάπη καί συμπάθειά του πρός τούς σπουδάζοντες μαθητές, τούς ὁποίους μέ χρήματά του ἐνίσχυσε καί παρότρυνε νά συνεχίζουν. Ὑπῆρξε φιλομαθέστατος καί ἤθελε αὐτή του ἡ ἀγάπη γιά μόρφωση νά μεταγγίζεται καί στούς ἄλλους καί περισσότερο στούς νέους, πού ὀπωσδήποτε ἔπρεπε νά φωτισθοῦν

για να δημιουργήσουν μία σωστή και μεγάλη Πατρίδα. Πέραν τῶν ἄλλων ιδιαίτερη φροντίδα καὶ ἀγάπη εἶχε γιὰ τὰ Μοναστήρια καὶ τοὺς πατέρας των. Ἐκοιμήθη τὴν 9ῃ Ἰουλίου τοῦ 1842.